

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI

Bruselj, 27.2.2006
COM(2006)79 konč.

2006/0025(COD)

**SPOROČILO KOMISIJE SVETU, EVROPSKEMU PARLAMENTU, EVROPSKEMU
EKONOMSKO-SOCIALNEMU ODBORU IN ODBORU REGIJ**

o izboljšanju varnosti dobavne verige

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o izboljšanju varnosti dobavne verige

{SEC(2006)251}

(predložila Komisija)

SPOROČILO KOMISIJE SVETU, EVROPSKEMU PARLAMENTU, EVROPSKEMU EKONOMSKO-SOCIALNEMU ODBORU IN ODBORU REGIJ

o izboljšanju varnosti dobavne verige

1. Potreba po varnosti prometa
 - 1.1 Terorizem je ena od največjih nevarnosti, ki ogrožajo načela demokracije in svobode. Nevarnost terorističnega napada na tovorni promet je še vedno velika. Morebitna škoda v smislu človeških življenj in gospodarstva je nedoumljiva in neizmerljiva.
 - 1.2. Varnost prometa je postalo ključno vprašanje v svetu. Pomembno je tudi za Evropsko unijo, katere vloga trgovinskega partnerja je odvisna od učinkovitega in varnega prevoza z vsemi oblikami prevoza in na vseh ravneh. Njeni trgovinski partnerji začenjajo obravnavati vprašanja varnosti tovornega prometa. Združene države so dejansko že uvedle nekatere varnostne ukrepe za uvoz, ki vplivajo na evropske dobavne verige.
 - 1.3. Nedavno je bila precej izboljšana varnost prometa v Evropi: postavljen je evropski okvir na področju varnosti letalstva in letališč¹, okrepljeni sta varnost pomorskega prometa in varnost v pristaniščih² in pričakujemo lahko, da se bo varnost na celotnih pristaniških območjih precej izboljšala po nedavnem zaključku zakonodajnega postopka za sprejem varnostnih ukrepov za morska pristanišča³.
 - 1.4. Komisija je že leta 2003 opozorila na potrebo po večji varnosti kopenskega tovornega prometa⁴. Trenutno niso na voljo nikakršni predpisi za celotno dobavno verigo v evropskem kopenskem prometu. V dobavno verigo sodijo ves prevoz ter vsi z njim povezani postopki in procesi, z začetkom na mestu proizvodnje in koncem na namembnem kraju tovora.
 - 1.5. Nevarnost terorističnih napadov poudarja občutljivost dobavne verige in potrebo po ukrepanju: državljani pričakujejo sprejetje varnostnih ukrepov za dobavno verigo, od katere so odvisni v svojem vsakdanjem življenju in podjetja si ne morejo več privoščiti, da bi zanemarjala vprašanje varnosti, saj morajo zaščititi svoje uslužbence, podjetja, stranke ter javnost pred terorističnim napadom.
 - 1.6. Vodje držav EU so zaradi boja proti terorizmu pozvali k „izboljšanju varnosti vseh oblik prevoznih sistemov, vključno s krepitvijo pravnega okvira in izboljšanjem preventivnih mehanizmov“⁵.
 - 1.7. Nedejavnost ni primeren odnos do teh vprašanj. Komisija zato predlaga ukrep na ravni Skupnosti za izboljšanje varnosti v dobavni verigi kopenskega prometa, ki dopolnjuje obstoječe predpise Skupnosti na področju varnosti prometa. Predlog ne

¹ Uredba (ES) št. 2320/2002, UL L 355, 30.12.2002, str. 1

² Uredba (ES) št. 725/2004, UL L 129, 29.4.2004, str. 6.

³ Direktiva (ES) št. 65/2005, UL L 310, 25.11.2005, str. 28

⁴ Sporočilo Komisije Svetu, Evropskemu parlamentu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij o izboljšanju varnosti pomorskega prometa, COM(2003)229 konč., 16.5.2003, str. 18.

⁵ Deklaracija EU o boju proti terorizmu z dne 25. marca 2004, 7906/2004, 29. marca 2004

zajema varnosti potniškega prometa, zlasti v sistemih masovnega prevoza, ki bi jih bilo po potrebi mogoče obravnavati kasneje.

2. Prizadevanja za izboljšanje varnosti dobavne verige

2.1. Zaradi potrebe po hitrem ukrepanju in sklepov Evropskega sveta Komisija predloži to sporočilo in zakonodajni predlog o izboljšanju varnosti dobavne verige.

2.2. Sporočilo navaja ključna dejstva v zvezi z varnostjo tovornega prometa, ki jih mora upoštevati vsaka pobuda na tem področju. Obravnava prednosti in slabosti nekaterih možnosti in razloge, zaradi katerih je predlagani zakonodajni ukrep najbolj realističen in usmerjen pristop k izboljšanju varnosti evropskega tovornega prometa.

2.3 Cilj predloga je povečati varnost dobavne verige, da se zagotovi boljše varovanje celotnega evropskega tovornega prometa pred možnimi terorističnimi napadi.

2.4. Cilji predloga Komisije so:

- povečati raven varnosti v dobavni verigi brez oviranja proste trgovine;
- vzpostaviti skupen okvir za sistematičen pristop na evropski ravni brez ogrožanja skupnega prevoznega trga in obstoječih varnostnih ukrepov;
- preprečiti nepotrebne upravne postopke in bremena na evropski in nacionalni ravni.

2.5. Ukrep, ki ga je predlagala Komisija:

- vzpostavlja obvezen sistem, ki od držav članic zahteva uvedbo statusa kakovosti na področju varnosti („varni izvajalec“), ki ga je mogoče dodeliti izvajalcem v dobavni verigi, ki dosegajo minimalno evropsko raven varnosti, in ki tako omogoča vzajemno priznavanje statusa na notranjem trgu;
- v okviru obveznih določb za države članice uvaja prostovoljen sistem, na podlagi katerega izvajalci v dobavni verigi povečajo svojo varnost in lahko zato izkoristijo ugodnosti;
- nalaga izvajalcem v dobavni verigi odgovornost za njihov prispevek k varnosti evropskega tovornega prometa;
- omogoča „varnim izvajalcem“, da v okviru izvajanja varnostnih ukrepov izkoristijo olajšave in se pozitivno razlikujejo od drugih konkurentov na področju varnosti ter imajo tako koristi na področju poslovanja in konkurenčnosti;
- omogoča redno posodobitev in izboljšavo varnostnih zahtev, vključno s priznanimi mednarodnimi zahtevami in standardi, na podlagi postopka odbora.

3. Ključna vprašanja in odgovori Komisije

Kakšna je potrebna raven varnosti?

- 3.1 Dva ključna vezna člena mnogih dobavnih verig, to sta zračni promet z letališči in pomorski promet z morskimi pristanišči, sta uvedla visoke ravni varnosti v obliki predpisov in ukrepov s podrobnimi, pravno zavezujočimi zahtevami in kontrolami. Podoben pristop za preostale vezne člene dobavne verige bi nedvomno povečal varnost celotne dobavne verige.
- 3.2. Vendar pa primerjava pomorskega in zračnega prometa z dobavno verigo kot celoto kaže na temeljne razlike. Za trge pomorskega in zračnega prometa je značilno omejeno število izvajalcev, ki delujejo predvsem na geografsko omejenih, opredeljenih in nadzorljivih območjih. Navajeni so na varnostne režime.
- 3.3. Dobavna veriga kopenskega prometa kot celota ima precej drugačne razsežnosti. Samo v prevozu in pomožnih storitvah sodeluje več kot pol milijona⁶ podjetij, od glavnih multinacionalk do majhnih storitvenih podjetij, ki imajo svoje korenine v zelo različnih kulturah in poslovnih okoljih. Nahajajo se v celotni Skupnosti. Večina od njih trenutno nima na voljo sistema upravljanja varnosti in na splošno se nivo varnosti šele začenja oblikovati.
- 3.4. Povečati je treba ozaveščenost vseh sodelujočih akterjev v dobavni verigi znotraj EU na področju varnosti. Glede na vrsto transportiranega blaga, položaj izvajalca v verigi in ranljivost infrastrukture je mogoče opredeliti potrebno raven varnosti. Zelo omejevalni novi varnostni ukrepi za vse izvajalce bi povzročili zlom dobavne verige. Vedno večje število podjetij pa uvaja lastne standarde upravljanja varnosti, ne le zaradi zaščite lastnih postopkov in znamk, temveč tudi zaradi izbire svojih partnerjev v dobavni verigi.
- 3.5. Glede na to je nemogoče v praksi z enim samim obsežnim posegom uvesti varnostne predpise in ukrepe za dobavno verigo kopenskega prometa, ki bi bili primerljivi s predpisi in ukrepi na področju zračnega in pomorskega prometa. Veliko bolj realistično je vzpostaviti okvir minimalnih varnostnih zahtev, ki se lahko postopoma prilagajajo glede na tehnološki napredek in nova tveganja, da se zagotovi zadostna raven varnosti v posameznem delovnem okolju.

Varnostni predpisi le za tovor v zabojnikih?

- 3.6. Večina sodobnih pobud in razprav je usmerjenih v intermodalni kontejnerski prevoz na nacionalni ravni in mednarodni ravni ter na ravni nekaterih podjetij. To je razumljivo glede na zaskrbljenost, da bi bilo mogoče zabojnik zlorabiti za tihotapljenje terorističnega orožja ali celo za prevažanje kemičnega, biološkega, radiološkega ali jedrskega orožja.
- 3.7. Vendar pa zabojniki niso edina možna tarča zlorab. V trgovini znotraj Evrope se uporabljajo različne nakladalne enote, ki so vse enako izpostavljene tveganju zlorabe v teroristične namene. Isto pravzaprav velja za vse vrste tovarnega prometa, ki so vse tako ali drugače izpostavljene tveganju zlorabe.

⁶ Ocena glede na: EU Energy and Transport in Figures, Statistical Pocketbook 2004, poglavje 3.1.12. Ta podatek (za EU-25) ne vključuje proizvajalcev blaga, ki so na začetku dobavne verige. Če bi vključili tudi njih, bi bilo v dobavni verigi skupaj okoli 4,7 milijona podjetij.

Varnostni predpisi za določena področja ali za celotno dobavno verigo?

- 3.8. Obstaja skušnjava, da bi prizadevanja za izboljšanje varnosti dobavne verige usmerili v omejeno število jasno opredeljenih ključnih področij: razvijajo se naprave za boljše varovanje pečatov pred nedovoljenimi posegi; večina logističnih centrov je poostrila predpise v zvezi z dostopom in mnogi izvajalci so uvedli preverjanje preteklosti in osebne izkaznice za uslužbence. Ozaveščenost glede tveganj narašča.
- 3.9. Napredek na teh področjih je dobrodošel. Vendar pa je njegov obseg omejen in ne ponuja sistematičnega pristopa k varnosti dobavne verige, ki bi bil potreben za čim hitrejši in čim učinkovitejši odziv na morebitno nevarnost terorističnega napada ali sam napad.
- 3.10. Dobavna veriga je sestavljena iz številnih postopkov, z začetkom na mestu proizvodnje in koncem na namembnem kraju tovora, ter spremljajočih postopkov. Ti postopki so medsebojno odvisni, kakor tudi njihovi izvajalci. Usklajeni morajo biti vsi posamezni elementi, vključno s pretokom informacij, da se zagotovi visoka raven varnosti v celotni dobavni verigi.
- 3.11. Izvajanje posameznih ukrepov za izboljšanje varnosti na dobro opredeljenih ključnih področjih pa predstavlja tveganje, da ukrepi ne bodo imeli zelenega učinka. Uvedba na primer varnih pečatov bi bolj malo koristila, če jih ne bi spremljali tudi ustrezni ukrepi, na primer večja ozaveščenost osebja glede varnosti. Če bi bil v dobavni verigi iz mnogih izvajalcev en del, pri katerem je najpomembnejši določen vidik varnosti, popolnoma zavarovan, bi ta zavarovanost dejansko izgubila svoj pomen, če bi lahko drugi del dobavne verige, ki ima druge varnostne potrebe, ostal nezavarovan. Na mednarodni ravni so priznane le v celoti zavarovane dobavne verige. Veliko število posebnih varnostnih vidikov zahteva posebej prirejene ukrepe v odziv na posebne značilnosti izvajalcev in dobavnih verig.
- 3.12. Glede na to se zdi bolj smiselno, da se usmerimo na oblikovanje okvira Skupnosti na področju varnosti kot pa na posamezne ukrepe. To pa nikakor ne izključuje podrobnih minimalnih zahtev Skupnosti ali celo podrobnih predpisov za nekatera področja. Kot bo pojasnjeno v nadaljnjem besedilu, mora okvir vsebovati minimalne zahteve za vse posamezne vezne člene v dobavni verigi in posebne tehnične predpise, kadar je to upravičeno. V vsakem primeru pa mora okvir omogočati redno in enostavno posodobitev.
- 3.13. Okvir bi ponujal smernice za izvajalce, ki pogosto veliko vlagajo v izboljšanje svoje varnosti.

Kdo naj bo odgovoren za varnost?

- 3.14. Določiti je treba, ali naj bo eden od sodelujočih izvajalcev odgovoren za varnost celotne dobavne verige ali pa naj vsak izvajalec nosi odgovornost za svoj del dobavne verige. To vprašanje je pomembno, saj je vsaka dobavna veriga sestavljena in precejšnjega števila izvajalcev.
- 3.15. Dobavna veriga se običajno začne na mestu proizvodnje s pripravo na pošiljanje. Blago se lahko nalaga v zabojnike ali kako drugače pakira. Lahko se zbira na mestu proizvodnje in se z eno samo obliko prevoza transportira do končnega namembnega kraja. Lahko se odpelje v skladišča, objekte za shranjevanje ali notranje terminale,

kjer se lahko spremeni oblika prevoza. Postopek lahko vključuje špediterje, agencije in posrednike. Vsak vezni člen v dobavni verigi spremljajo pogosto kompleksni postopki informiranja.

- 3.16. Obstaja skušnjava, da bi odgovornost za varnost celotne dobavne verige naložili enemu samemu izvajalcu. To bi bilo preprosto. Vendar pa ne bi odražalo stanja na trgu. Specializirani proizvajalci zaradi svoje velikosti ali vrste svojih dejavnosti lahko tudi sami izvajajo prevoz ali ga vsaj v celoti nadzirajo. Ta podjetja lahko nosijo odgovornost za varnost celotne dobavne verige.
- 3.17. V običajnih poslovnih razmerah pa proizvajalec blaga ne opravlja celotnega prevoza. To počnejo specializirana podjetja, na primer železniška podjetja. Proizvajalci pogosto ne vedo in jim tudi ni treba vedeti, kateri izvajalec prevaža njihovo blago in s kakšnimi sredstvi. Isto velja za ostale izvajalce v dobavni verigi. Nadzirajo lahko več kot en vezni člen v verigi ali, kar je redko, celo celotno verigo, razen prve stopnje na mestu proizvodnje. Njihova odgovornost lahko tako zajema več kot eno stopnjo.
- 3.18. Takšno stanje na trgu vodi le k enemu praktičnemu zaključku: vsak izvajalec na vsakem veznem členu dobavne verige mora prevzeti odgovornost izključno za varnost svojih dejavnosti. Posamezni varnostni ukrepi pripomorejo k varnosti celotne verige.
- 3.19. Analiza dobavne verige kaže na štiri skupine dejavnosti, od katerih ima vsaka svoje značilnosti v zvezi z varnostjo:
- pripravo blaga za pošiljanje in pošiljanje blaga iz mesta proizvodnje;
 - prevoz blaga;
 - odpravo blaga;
 - skladiščenje, shranjevanje in postopke na notranjih terminalih.

Kako se lahko uporabijo obstoječi koncepti v EU za izboljšanje varnosti dobavne verige?

- 3.20. Carinski predpisi Skupnosti⁷ uporabljajo koncept „pooblaščenega gospodarskega subjekta“. Izvajalci, ki izpolnjujejo nekatera merila zanesljivosti, lahko dobijo status „pooblaščenega gospodarskega subjekta“, ki jim omogoča izkoriščanje olajšav v zvezi s carinskimi kontrolami, povezanimi z varnostjo in zaščito, ter/ali poenostavitve, predvidenih v carinskih predpisih. Slednje imajo poseben gospodarski pomen za izvajalce, ki lahko nato nadzirajo pretok svojega materiala glede na lastne potrebe.
- 3.21. Na podlagi uredbe o varnosti letalstva v Skupnosti⁸ lahko „registrirani agent“ ali letalski prevoznik prizna pošiljatelja kot „znanega pošiljatelja“, če ta izpolnjuje

⁷ Uredba (ES) št. 648/2005, UL L 117/13, 4.5.2005, str. 13

⁸ Uredba (ES) št. 2320/2002, UL L 355, 30.12.2002, str. 1

nekatera merila v zvezi z varnostjo. Posledica tega je, da nekaterih varnostnih ukrepov ni potrebno izvajati za tovor, prejet od „znanega pošiljatelja“.

- 3.22. Temeljno načelo obeh konceptov je, da morajo izvajalci, ki prostovoljno izpolnjujejo določene zahteve in ki so jih državni organi preverili, uživati določene olajšave in poenostavitve. Ti izvajalci se redno nadzorovani. Isti koncept, z ustreznimi spremembami, se lahko uporabi tudi na področju varnosti dobavne verige v obliki statusa „varnega izvajalca“.
- 3.23. Določiti je treba posebne minimalne zahteve za izvajalce, ki sodelujejo pri štirih skupinah dejavnosti:
- pripravi blaga za pošiljanje in pošiljanju blaga iz mesta proizvodnje;
 - prevozu blaga;
 - odpravi blaga;
 - skladiščenju, shranjevanju in postopkih na notranjih terminalih.
- 3.24. Sistem za dodelitev statusa „varnega izvajalca“ vzpostavljen v državah članicah, bi izvajalcem v dobavni verigi omogočil, da dokažejo, da izpolnjujejo minimalne varnostne zahteve. Status „varnega izvajalca“ bi se dodelil izvajalcem, za katere bi se ugotovilo, da izpolnjujejo te zahteve. V ta namen lahko države članice uporabijo obstoječe sisteme ali postopke, ali pa vzpostavijo sistem, posebej namenjen varnosti dobavne verige. Ta ureditev bo zahtevala tudi preverjanje, saj brez tega ni zaupanja.
- 3.25. Ker je za precejšnje število izvajalcev v dobavni verigi izpolnjevanje posebnih minimalnih zahtev nemogoče, države članice pa ne morejo zagotoviti, da se to izpolnjevanje ustrezno preverja, se bo sistem izvajal na prostovoljni podlagi. Noben izvajalec ne bo prisiljen sodelovati v sistemu za dodelitev statusa „varnega izvajalca“.
- 3.26. Da se zagotovi celovitost skupnega trga, bo morala vsaka država članica priznati status „varnega izvajalca“, ki ga je dodelila katera koli druga država članica, kadar bo „varni izvajalec“ posloval na njenem ozemlju
- 3.27. Države članice se lahko odločijo, da „varnim izvajalcem“ omejijo dostop do objektov in infrastrukture, kadar je to upravičeno.

Kakšne koristi ponuja sistem za dodelitev statusa „varnega izvajalca“?

- 3.28. Uspešno izvajanje sistema za dodelitev statusa „varnega izvajalca“ je odvisno od tega, ali imajo organi in tisti izvajalci, ki se odločijo za finančne naložbe, od njega otipljive praktične koristi.

3.28.1. Uporaba javnih zmogljivosti. Organi, odgovorni za varnost, bodo lahko usmerili svoje nadzorne zmogljivosti na tiste izvajalce, ki ne sodelujejo v sistemu, ne da bi s tem izgubili pravico do nadzora „varnih izvajalcev“, kadar bi bilo to upravičeno. Enak pristop se je izkazal za uspešnega v primeru carinskih organov, ki so ga uporabili za „pooblaščen gospodarske subjekte“. Tak sistem bi torej lahko koristil tudi varnostnim organom, saj bi lahko bolj usmerili svoje dejavnosti.

3.28.2. Skupna evropska varnostna kampanja. Organi bodo lahko prvič obravnavali evropske pobude za varnost dobavne verige na podlagi skupne ozaveščenosti, ciljev in meril.

3.28.3. Medsebojne povezave z varnostjo pomorskega in zračnega prometa. Letališčem in morskim pristaniščem, vključno s pristaniško infrastrukturo, zajeto v strogih varnostnih predpisih Skupnosti, bo to prineslo gotovost, da je bil tovar, ki vstopa v njihovo območje iz verige „varnih izvajalcev“, skozi vso verigo ustrezno zavarovan. Taki izvajalci morajo imeti prednost, na primer z uporabo „hitre obravnave“.

3.28.4. Priznavanje v vsej Evropi. Status „varnega izvajalca“, ki so ga dodelili nacionalni organi, priznan v vsej Evropi, prinaša koristi izvajalcem in državam članicam. Izvajalec bo lahko izkoristil priznavanje po vsej EU Države članice se bodo lahko zanesle na status, ki so ga dodelile druge države članice, saj bodo vedele, da je bil dodeljen na podlagi enotnih evropskih predpisov, ki uporabljajo minimalne evropske varnostne zahteve.

3.28.5. Sodelovanje pri varovanju svetovne dobavne verige. Carinski organi, odgovorni za nadzor izvoza in uvoza na zunanjih mejah, bodo na podlagi primerljivih varnostnih določb svojim „pooblaščenim gospodarskim subjektom“ priznali tudi status „varnega izvajalca“, ki so ga dodelili organi za varnost dobavne verige. Enako bodo storili organi za varnost dobavne verige s „pooblaščenimi gospodarskimi subjekti“. Sedanje delo carinskih organov in pogoji predloga, priloženega temu sporočilu, če se bodo uporabljali, bodo privedli k primerljivosti in medsebojnemu priznavanju. Sistem za dodelitev statusa „varnega izvajalca“ bi evropskim izvoznikom omogočil koristi sedanjih olajšav za uvoz v ZDA, poleg tega pa je tudi oblikovan na podlagi predvidevanj prihodnjega razvoja dogodkov na mednarodnem področju. Pravzaprav bi evropski sistem lahko postal zgled za hitro globalno uresničevanje priporočil Svetovne carinske organizacije za varnost svetovne dobavne verige.

3.28.6. Poslovna varnost. „Varni izvajalec“ lahko svojim strankam in partnerjem v dobavni verigi dokaže, da je sposoben varovati dobavno verigo pred kršitvami varnosti. Lažje mu bo poiskati odgovorne, zanesljive poslovne partnerje, osveščene na področju varnosti, v škodo tistih partnerjev, ki varnostno niso osveščeni.

3.28.7. Poslovna uspešnost in prožnost. Izkušnje sorodnih področij kažejo, da lahko imajo izvajalci koristi od sodelovanja pri sistemu za dodelitev statusa „varnega izvajalca“. Obstaja precejšnje soglasje, da je izvajanje pobude ZDA za varnost zabojnikov („US Container Security Initiative“) prineslo številne pozitivne stranske učinke na področju poslovanja, zlasti boljše operative sisteme ter boljši nadzor in predvidljivost prevoza ter drugih postopkov, pa tudi zanesljivejši čas obdelave in manj izgub zaradi kraj, čeprav pobuda ni bila namenjena temu, da bi imeli izvajalci od nje koristi. Rezultati nedavno objavljene raziskave⁹ kažejo, da bi izboljšani

⁹ tj. James B. Rice, ml. in Philip W. Spayd, „Investing in Supply Chain Security: Collateral Benefits“ (Naložbe v varnost dobavne verige: Dodatni učinki), maj 2005 (Tehnološki inštitut v Massachusettsu) ter Hau L. Lee in Seungjin Whang, „Higher supply chain security with lower cost: Lessons from total quality management“ (Večja varnost dobavne verige z manj stroški: izkušnje celostnega obvladovanja kakovosti), International Journal of Production Economics, 2004

varnostni ukrepi na mnogih področjih imeli pozitivne dodatne učinke na vrsto stroškovnih dejavnikov znotraj prevozne verige in tudi pri sodelujočih podjetjih.

Ali je potreben okvir Skupnosti?

- 3.29. Države članice želijo biti gotove, da v vseh državah članicah veljajo iste minimalne varnostne zahteve in da se učinkovito uresničujejo. Z dokončno vzpostavitevijo skupnega trga za izvajalce v dobavni verigi bo imel vsak nacionalni organ opravka z izvajalci, ki so dobili status „varnega izvajalca“ v drugi državi članici in pričakujejo, da bodo lahko izkoristili ugodnosti, ki veljajo za nacionalne izvajalce. Nacionalni organi potrebujejo zagotovilo, da se predpisi izvajajo na enoten način po vsej Evropi.
- 3.30. Čeprav bo velik delež izvajalcev na področju prometa vedno geografsko omejen na Evropsko unijo, pa ima velik delež izvajalcev opravka tudi z drugimi evropskimi državami ali državami zunaj Evrope. V državah zunaj Evropske unije že potekajo prizadevanja za izboljšanje varnosti dobavne verige. Čeprav bo zunanja razsežnost nujno vključevala carinske organe obeh trgovinskih partnerjev, bo neizbežno, da bodo nacionalni varnostni sistemi pod nadzorom. Enoten evropski sistem, ki se bo začel izvajati čimprej, bo verjetno imel precejšen in gotovo večji vpliv na razvoj dogodkov v državah zunaj EU kot pa neurejena množica nacionalnih predpisov.
- 3.31. Globalni vidiki varnosti dobavne verige zahtevajo okvir na ravni Skupnosti.

4. Sklep

Komisija meni, da je potreben prvi korak v smeri izboljšanja varnosti celotne dobavne verige. Glede na velikost in kompleksnost trga je najprimerneje vzpostaviti prostovoljen, vendar nadzorovan okvir za varnost dobavne verige kopenskega prometa.

Okvir bo spodbujal medsebojne povezave med različnimi oblikami prevoza in izvajalci ter tako izboljšal varnost v celotni dobavni verigi. Možnost „hitre obravnave“ lahko spodbudi nacionalne organe k izboljšanju sodelovanja med različnimi upravnimi institucijami in z industrijo ter tako k zmanjšanju upravnih bremen.

Okvir mora biti vzpostavljen in sčasoma nadalje oblikovan v skladu z ocenjenimi tveganji za varnost in stopnjo sprejemanja s strani komercialnih izvajalcev. Izvajalce v dobavni verigi bo spodbujal k uvedbi novih orodij za upravljanje varnosti in k izboljšanju obstoječih orodij v skladu s posebnimi minimalnimi zahtevami.

Prostovoljni značaj sistema je podprt s praktičnimi koristmi na področju varnostnih ukrepov, vključno z ukrepi, ki jih izvajajo carinski organi. Spodbuja uvedbo inovativnih ukrepov in sodelujočim omogoča povečanje svoje konkurenčnosti.

Predlog ne izključuje strogih ukrepov, če se izkaže, da trg ne sprejme predlaganega pristopa.

Kar zadeva zakonodajo, je temu sporočilu priložen predlog uredbe.

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. Okvir predloga

• **Razlogi in cilji predloga**

Svet EU je določil promet za ključno področje v boju proti terorizmu. Zato je pozval k „izboljšanju varnosti vseh oblik prevoznih sistemov, vključno s krepitvijo pravnega okvira in izboljšanjem preventivnih mehanizmov¹⁰“. Ta predlog je odziv na ugotovljene potrebe in pobudo Sveta.

• **Splošni okvir**

Nedavno je bila precej izboljšana varnost prometa v Evropi: postavljen je bil evropski okvir na področju letalstva in varnosti letališč¹¹, okrepljeni sta bili tudi varnost pomorskega prometa¹² in varnost v pristaniščih¹³.

trenutno ni na voljo nikakršnih predpisov, ki bi veljali za celotno dobavno verigo v kopenskem prometu Skupnosti, v katero sodijo ves prevoz in vsi z njim povezani postopki in procesi z začetkom na mestu proizvodnje in koncem na namembnem kraju tovora.

• **Obstoječe določbe na področju, na katerega se nanaša predlog**

Na področju, na katerega se nanaša predlog, ni nobenih določb.

• **Usklajenost z drugimi politikami in cilji Unije**

Predlog je povezan z obstoječo zakonodajo na področju varnosti prometa. V celoti je usklajen s carinskimi ukrepi za izboljšanje varnosti prometa na zunanjih mejah in podpira cilje programa lizbonske strategije.

2. Posvetovanje z zainteresiranimi strankami in ocena vpliva

• **Posvetovanje z zainteresiranimi strankami**

Metode posvetovanja, glavna ciljna področja in splošne značilnosti sodelujočih

Decembra 2003 je na podlagi posvetovalnega dokumenta potekalo posvetovanje med državami članicami, združenji prevoznikov, sindikati in drugimi združenji, za katera sta prevoz in varnost posebnega pomena, npr. trgovinskimi združenji. Sodelujoči predstavljajo gospodarske panoge, ki jih varnost prometa neposredno ali posredno zadeva.

Odperto posvetovanje je potekalo po internetu od 23. decembra 2003 do 27. februarja 2004. Komisija je prejela 65 odgovorov. Rezultati so na voljo na spletni strani http://europa.eu.int/comm/dgs/energy_transport/security/intermodal/consultation_en.htm

¹⁰ Deklaracija EU o boju proti terorizmu z dne 25. marca 2004, 7906/2004, 29. marca 2004

¹¹ Uredba (ES) št. 2320/2002, UL L 355, 30.12.2002, str. 1

¹² Uredba (ES) št. 725/2004, UL L 129, 29.4.2004, str. 6

¹³ Direktiva (ES) št. 65/2005, UL L 310, 25.11.2005, str. 28

Odpnemu posvetovanju prek interneta so sledila dodatna posvetovanja z državami članicami in gospodarskimi panogami v letu 2004 in prvi polovici leta 2005.

Povzetek odgovorov in njihovo upoštevanje

Glavne zaključke postopka posvetovanja je mogoče povzeti:

- 1) varnost dobavne verige je postala resno vprašanje, ki ga je treba proučiti;
- 2) morebitni ukrepi na ravni EU morajo biti usmerjeni v terorizem, in ne v kriminal nasploh;
- 3) pomembna je ocena tveganja, ki jo je treba nadalje proučiti;
- 4) v srednjeročnem smislu zagotovitev popolne varnosti ni verjetna;
- 5) ukrepi morajo upoštevati stanje na trgu;
- 6) kakršen koli ukrep je treba sprejeti na ravni EU, da se prepreči izkrivljanje trgov in, kolikor je to mogoče, ukrep uporabi za vse oblike prevoza;
- 7) priporočen je bil prostovoljni sistem, kot sta „registrirani agent“ in „znani pošiljatelj“.

Ti glavni sklepi so skladni s pristopom Komisije k boju proti terorizmu¹⁴ in tvorijo temelj predloga Komisije.

• Zbiranje in uporaba izvedenskih mnenj

Komisija je prejela strokovne nasvete iz mnogih virov: od izvajalcev, predstavnikov podjetij, strokovnjakov za varnost in promet ter organov držav članic.

• Ocena vpliva

Proučene so bile različne možnosti. Z obsežno zunanjo študijo z naslovom „Vpliv verjetne evropske zakonodaje za izboljšanje varnosti prometa,, (The impact of possible European legislation to improve transport security“) je bilo ugotovljeno, da so temelji predloga stroškovno najbolj učinkovita možnost. Študija je na voljo na spletni strani http://europa.eu.int/comm/dgs/energy_transport/security/intermodal/doc/2005_finalreport_impact_assessment_transport_security.pdf#pagemode=bookmarks.

Države članice

Predlog državam članicam nalaga obveznost uvedbe nacionalnega sistema za dodelitev statusa „varnega izvajalca“ tistim izvajalcem vlagateljem, ki izpolnjujejo minimalne zahteve. Države članice lahko bodisi vzpostavijo nov sistem varnosti in zaščite bodisi uporabijo že obstoječe sisteme. Čeprav bodo za oblikovanje nacionalnega sistema potrebna finančna sredstva, bi bilo mogoče vzpostaviti sinergije z obstoječimi varnostnimi ukrepi. Predlog nacionalnim organom omogoča upravljanje sistemov brez dodatnih stroškov.

¹⁴ Glej opombe 7, 9, 10, 11 in 12.

Gospodarske panoge

Predlog izvajalcem v dobavni verigi ne nalaga obveznih ukrepov. Sodelovanje v predlaganem sistemu dodelitve statusa „varnega izvajalca“ je prostovoljno; njegovi uporabniki lahko pričakujejo olajšave in poenostavitve carinskih kontrol, sami pa se bodo partnerjem, ki zahtevajo visoke varnostne standarde, lahko predstavili kot izvajalci, ki take standarde izpolnjujejo. Drugi izvajalci, ki menijo, da njihove dejavnosti ne zahtevajo visokih varnostnih standardov, se lahko odločijo, da v sistemu ne bodo sodelovali.

Komisija

Ga ni, razen njene obveznosti kot varuha pogodb.

3. Pravni elementi predloga

• Povzetek predlaganega ukrepa

Komisija predlaga, da Evropski parlament in Svet čimprej sprejmeta to uredbo o izboljšanju varnosti dobavne verige. Predlog dopolnjuje druge obstoječe varnostne ukrepe na področju prometa.

Ukrepi, potrebni za izboljšanje varnosti dobavne verige kopenskega prometa, upoštevajo naslednja načela:

- varnost dobavne verige zahteva dejavno partnerstvo na področju varnosti med državnimi organi države članice in njenimi gospodarskimi panogami;
- varnost dobavne verige dopolnjuje obstoječe ukrepe za varnost prometa na področju letalstva in pomorskega prometa, vključno z letališči in morskimi pristanišči;
- obveznost držav članic, da vzpostavijo med seboj združljive nacionalne sisteme za izboljšanje varnosti dobavne verige;
- prostovoljen okvir za izvajalce, ki določa minimalne zahteve, ki jih morajo izpolnjevati izvajalci v štirih opredeljenih kategorijah dobavne verige, da bi dobili status „varnega izvajalca“;
- „varni izvajalci“ morajo imeti možnost varnostnih olajšav, kot je „hitra obravnava“, in poenostavitev carinskih kontrol, pri svojih poslovnih partnerjih pa bodo uživali večji ugled;
- države članice morajo imenovati pristojni organ za varnost dobavne verige, ki dodeli status „varnega izvajalca“. V ta namen lahko imenujejo priznane organizacije za varnost dobavne verige, če te izpolnjujejo določene pogoje;
- države članice morajo imenovati nacionalno kontaktno točko za varnost dobavne verige, ki skrbi za potrebno komunikacijo z drugimi državami članicami in s Komisijo;
- status „varnega izvajalca“, ki so ga dodelili organi v eni državi članici, priznajo organi drugih držav članic;
- določi se postopek za prilagoditev določb v skladu s tehničnimi spremembami.

- **Pravna podlaga**

Člen 71 in člen 80(2) Pogodbe.

- **Načelo subsidiarnosti**

Načelo subsidiarnosti velja, kadar predlog ne sodi v izključno pristojnost Skupnosti. Države članice ne morejo zadostno doseči ciljev predloga zaradi spodaj navedenih razlogov.

- Za učinkovit boj proti transnacionalnim grožnjam terorističnega napada so potrebni skupni predpisi vključno s skupnim okvirom.
- Za dokončno vzpostavitev skupnega prevoznega trga v povezavi s štirimi svoboščinami Pogodbe je potreben skupni evropski pristop k varnosti dobavne verige. S pojavom številnih različnih nacionalnih sistemov za varnost dobavne verige bi tvegali, da se ponovno oblikujejo notranje meje.
- Posamezne pobude ene države članice ali več, ki bi nujno povzročile različne stopnje varnosti v državah članicah, bi si trgovinski partnerji Evrope neizogibno razlagali kot nepripravljenost za reševanje varnostnih vprašanj, ali pa bi se uporabljale za spodbujanje tekmovanja med posameznimi državami članicami.

Cilji predloga bodo boljše uresničeni z ukrepom na ravni Skupnosti. Evropski okvir z enakimi minimalnimi zahtevami za izvajalce iz vseh držav članic bo ohranjal skupen pristop k varnosti dobavne verige in preprečil, da bi se reševanje vprašanja varnosti dobavne verige znova vrnilo na nacionalno raven.

Ta predlog je omejen na ukrepe, potrebne za vzpostavitev okvira na ravni Skupnosti:

- enak pristop, ki države članice zavezuje k vzpostavitvi skupnega okvira Skupnosti, potrebnega za zagotovitev stalnega delovanja prevoznega trga; za izvajalce je sicer prostovoljen, vendar pa jasno kaže, da morajo vsi izvajalci v dobavni verigi izboljšati upravljanje varnosti;
- skupne minimalne varnostne zahteve za skupine izvajalcev, delujočih v dobavni verigi kopenskega prometa; vzajemno priznavanje statusa „varnega izvajalca“, kar bo vsem „varnim izvajalcem“ omogočalo izkoriščanje olajšav in poenostavitev na nacionalni ravni ter preprečilo tveganje diskriminacije;
- sistem, ki dopolnjuje obstoječe carinske predpise Skupnosti in omogoča posodobitve zaradi upoštevanja napredka na mednarodni ravni, npr. standardizacije.

Predlog je zato skladen z načelom subsidiarnosti.

- **Načelo sorazmernosti**

Predlog je skladen z načelom sorazmernosti iz naslednjih razlogov.

- Predlog upošteva dejansko stanje na področju dobavne verige. Ne vsebuje obsežnih, zelo omejevalnih predpisanih ukrepov, ki bi jih bilo državam članicam izredno težko, če ne kar nemogoče, izvajati in nadzirati. Izvajalce raje poziva, da vlagajo v varnost dobavne verige, z zavestjo, da je njihova naložba skladna z enotnimi evropskimi zahtevami; izvajalcem, ki

se prostovoljno odločijo za ta sistem, omogoča olajšave pri kontrolah v zvezi z varnostjo in poenostavitve morebitnih postopkovnih ovir.

- Države članice so prek Sveta izrazile potrebo po izboljšanju varnosti dobavne verige.
- Države članice lahko stroške omejijo na minimum. Vzpostaviti bi sicer morale sistem za dodelitev statusa „varnega izvajalca“, vendar pa bi se pri tem lahko opirale na obstoječe modele na področju varnosti kopenskega prometa in carine. Praktično pomoč lahko poiščejo pri priznanih organizacijah za varnost dobavne verige. Lahko se odločijo tudi za to, da postopek dodelitve nacionalnim organom ne bo povzročal dodatnih stroškov. Regionalni in lokalni organi ne bodo vključeni, razen če se države članice ne odločijo drugače.

Stroški za Skupnost so zanemarljivi. Komisija bi morala zgolj opravljati svoje dolžnosti kot varuh Pogodbe. Izvajalci, ki želijo vlagati v varnostne ukrepe, bodo sedaj vedeli, da so njihove naložbe skladne z zahtevami Skupnosti. Rezultati nedavno objavljene raziskave kažejo, da bi izboljšani varnostni ukrepi imeli pozitivne dodatne učinke na vrsto stroškovnih dejavnikov znotraj prevozne verige in tudi pri sodelujočih podjetjih.

• **Izbira instrumentov**

Predlagani instrumenti: Uredba. Drugi instrumenti ne bi bili ustrezni zaradi spodaj navedenih razlogov:

Vprašanje je bilo, ali naj Komisija predlaga uredbo ali direktivo. Odločitev za uredbo je popolnoma skladna z varnostno zakonodajo na področju pomorskega prevoza, letalstva in letališč. Skladna je s carinsko zakonodajo, ki bi bila dopolnjena primerih, ko dobavna veriga izpolnjuje carinske zahteve.

Zaradi mednarodne nevarnosti terorističnega napada je potreben enoten, vzporeden in sodoben pristop držav članic, da se vzpostavi sistem za učinkovito preprečevanje nevarnosti terorizma. Uredba je najučinkovitejše sredstvo za to.

Predlog je sam po sebi zelo preprost; ni potrebe po splošnih ciljih in načelih, ki bi jih lahko oblikovale države članice. Ključne elemente je mogoče uporabiti takoj in če temeljijo na uredbi, tudi brez nacionalne izvedbene zakonodaje, da se izboljša nezadovoljivo stanje na področju varnosti.

Zato je bila izbrana uredba kot najboljša možnost.

4. Proračunske posledice

Jih ni.

5. Dodatne informacije

• **Evropski gospodarski prostor**

Predlagani akt zadeva EGP, zato bi moral veljati za Evropski gospodarski prostor.

- **Podrobna obrazložitev predloga**

Komisija za pravno podlago Uredbe predlaga člen 71 Pogodbe ES brez poseganja v nacionalno varnostno zakonodajo držav članic in kakršne koli ukrepe, ki bi bili lahko sprejeti na podlagi naslova VI Pogodbe o Evropski uniji.

POSEBNI POUČILKI:

Člen 1:

V tem členu je naveden cilj Uredbe.

Člen 2:

V tem členu je opredeljena „dobavna veriga“.

Člen 3:

V tem členu je navedeno področje uporabe Uredbe.

Člen 4

S tem členom je državam članicam naložena obveznost imenovanja pristojnega organa za varnost dobavne verige.

Člen 5:

S tem členom je državam članicam naložena obveznost vzpostavitve nacionalnega sistema, s katerim se izvajalcem v dobavni verigi dodeli status „varnega izvajalca“, določene pa so tudi prednosti tega statusa.

Člen 6:

V tem členu so predstavljene koristi zaradi statusa „varnega izvajalca“ („hitra obravnava“) in možnost, da se „varnemu izvajalcu“ te koristi onemogočijo.

Člen 7:

V tem členu je državam članicam naložena obveznost vzajemnega priznavanja.

Člen 8:

V tem členu so določeni pogoji, pod katerimi se lahko dodeli status „varnega izvajalca“.

Člen 9:

V tem členu je predvidena možnost odvzema ali začasnega odvzema statusa „varnega izvajalca“.

Člen 10:

V tem členu je državam članicam naložena obveznost vzpostavitve postopkov dodelitve, bodisi neposredno prek javnih organov bodisi prek priznanih organizacij za varnost dobavne

verige, in priprave seznama „varnih izvajalcev“, ki bo na voljo nacionalnim organom, kontaktnim točkam ter Komisiji.

Člen 11:

V tem členu je predvideno imenovanje kontaktne točke za varnost dobavne verige kot stične točke med državami članicami in Komisijo.

Člen 12:

S tem členom je državam članicam naložena obveznost zagotavljanja ustreznega in rednega nadzora njihovih nacionalnih sistemov za dodelitev statusa „varnega izvajalca“.

Člen 13:

V tem členu je določeno, da je mogoče tehnične zahteve iz prilog k tej uredbi spremeniti ali dopolniti na podlagi postopka, določenega v Sklepu 1999/468/ES.

Člen 14:

V tem členu je določeno, da bo Komisiji pomagal odbor, sestavljen iz predstavnikov držav članic.

Člen 15:

Ta člen zadeva zaupnost informacij, povezanih z varnostjo.

Člen 16:

Ta člen vsebuje podatke o začetku veljavnosti te uredbe.

Priloge 1–4:

Vsebujejo podrobne zahteve za dodelitev statusa „varnega izvajalca“ pošiljatelju, prevoznemu podjetju, špediterskemu podjetju in skladišču, objektu za shranjevanje ali notranjemu terminalu.

Priloga 5:

Vsebuje podrobne zahteve za izvajalce pri izvedbi ocene tveganja.

Priloga 6:

Vsebuje podrobne pogoje, ki jih mora izpolnjevati priznana organizacija za varnost dobavne verige.

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o izboljšanju varnosti dobavne verige

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 71 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije¹⁵,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora¹⁶,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij¹⁷,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe¹⁸,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Dogodki, ki ogrožajo varnost, in terorizem sodijo med najhujše oblike ogrožanja načel demokracije in svobode ter vrednot miru, ki tvorijo bistvo Evropske unije.
- (2) Dobavno verigo je treba zaščititi pred dogodki, ki ogrožajo varnost. Takšna zaščita koristi uporabnikom prevoznih storitev, gospodarstvu in celotni družbi.
- (3) Evropski svet je pozval k „izboljšanju varnosti vseh oblik prevoznih sistemov, vključno s krepitvijo pravnega okvira in izboljšanjem preventivnih mehanizmov“¹⁹.
- (4) Nedavno je bila precej izboljšana varnost prometa v Evropi na področju letalstva²⁰ in pomorskega prometa²¹. Po nedavnem sprejetju varnostnih ukrepov za pristanišča²² so pričakovane dodatne izboljšave.
- (5) Raven varnosti dobavne verige zunaj zgoraj navedenih območij je brez veljavnih predpisov Skupnosti še vedno nezadovoljiva.

¹⁵ UL C , , str. .

¹⁶ UL C , , str. .

¹⁷ UL C , , str. .

¹⁸ UL C , , str. .

¹⁹ Deklaracija EU o boju proti terorizmu z dne 25. marca 2004, 7906/2004, 29. marca 2004

²⁰ Uredba (ES) št. 2320/2002, UL L 355, 30.12.2002, str. 1.

²¹ Uredba (ES) št. 725/2004, UL L 129, 29.4.2004, str. 6

²² Uredba (ES) št. 65/2004, UL L 310, 25.11.2005, str. 28

- (6) Treba je izboljšati raven varnosti dobavne verige evropskega kopenskega prometa. To je treba doseči s sprejetjem primernih ukrepov, ki ne bodo posegali v predpise držav članic na področju nacionalne varnosti, in ukrepov, ki bi jih bilo mogoče sprejeti na podlagi poglavja VI Pogodbe o Evropski uniji.
- (7) Kakršen koli ukrep mora upoštevati, da so trgi v okviru dobavne verige sestavljeni iz ogromnega števila izvajalcev in poslovnih modelov, zaradi česar so ukrepi, primerljivi z ukrepi na področju letalskega in pomorskega prometa, v kratkoročnem smislu neprimerni.
- (8) Kakršen koli ukrep mora zagotoviti prosto trgovino in hkrati omogočiti zaostritev minimalnih varnostnih zahtev.
- (9) Države članice morajo uvesti sistem, v okviru katerega bodo izvajalci v dobavni verigi s sedežem v Skupnosti, ki izpolnjujejo nekatere minimalne varnostne zahteve, dobili status „varnega izvajalca“. Ta sistem mora biti združljiv s programi varnosti dobavne verige, ki se pripravljajo za svetovne dobavne verige.
- (10) Izvajalci v dobavni verigi sodijo v eno od naslednjih skupin: priprava in pošiljanje blaga iz mesta proizvodnje; prevoz blaga; odprava blaga; skladiščenje, shranjevanje in postopki na notranjih terminalih.
- (11) Določiti je treba minimalne varnostne zahteve za vsako skupino izvajalcev v dobavni verigi. Države članice lahko uvedejo višje zahteve za izvajalce s sedežem na njihovem ozemlju.
- (12) Sistem za dodelitev statusa „varnega izvajalca“ bi prinesel koristi državnim organom in komercialnim izvajalcem.
- (13) Sistem za dodelitev statusa „varnega izvajalca“ bi organom, odgovornim za varnost, omogočil, da v okviru skupnih prizadevanj na področju varnosti v Evropi usmerijo svoje nadzorne zmogljivosti v tiste izvajalce, ki niso pripravljeni izpolniti minimalnih varnostnih zahtev.
- (14) Status „varnega izvajalca“ se prizna po vsej Evropski uniji.
- (15) Države članice morajo „varnim izvajalcem“ zagotoviti olajšave na področju varnostnih ukrepov in poenostavitve varnostnih ukrepov na zunanjih mejah, vključno s „hitro obravnavo“, kjer je to mogoče, ne da bi ob tem izgubile pravico do izvedbe varnostnih ukrepov za „varne izvajalce“.
- (16) Poleg tega bi „varni izvajalci“ lahko trgu pokazali, da so sposobni varovati dobavno verigo pred kršitvami varnosti, lahko bi se razlikovali od drugih izvajalcev v pozitivnem smislu in oblikovali pozitiven trend na področju poslovne varnosti.
- (17) Države članice morajo zagotoviti, da je seznam „varnih izvajalcev“ na voljo državnim organom drugih držav članic in Komisiji.
- (18) Status „varnega izvajalca“ mora biti priznan po vsej Evropski uniji, vendar pa mora imeti država članica možnost, da ga odvzame, če ugotovi, da izvajalec resno krši pogoje, pod katerimi mu je bil status dodeljen. Status mora veljati omejeno obdobje, z možnostjo podaljšanja. Država članica lahko zavrne olajšave in poenostavitve, če

ugotovi, da „varen izvajalec“, kateremu je ta status dodelila druga država članica, ne izpolnjuje minimalnih varnostnih zahtev.

- (19) Države članice bi lahko imenovalе priznane organizacije na področju varnosti dobavne verige, ki bi ocenile, ali prosilec za dodelitev statusa „varnega izvajalca“ izpolnjuje zahtevane pogoje.
- (20) Države članice morajo imenovati pristojni organ za varnost dobavne verige.
- (21) Države članice morajo zagotoviti, da kontaktna točka prevzame vlogo stične točke med Komisijo in državami članicami.
- (22) Države članice morajo spremljati izvajanje ukrepov med izvajalci v dobavni verigi.
- (23) Ukrepe, potrebne za izvajanje te uredbe, je treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil²³. Treba je določiti postopek za prilagoditev te direktive, da se upošteva napredek na področju mednarodnih instrumentov in da se v skladu z izkušnjami prilagodijo ali dopolnijo podrobne določbe iz prilog k tej uredbi, pri čemer se področje uporabe te uredbe ne spremeni.
- (24) Cilje predlaganih ukrepov, in sicer uvedbo skupnega pristopa k vprašanju varnosti dobavne verige, skupnega sistema za dodelitev statusa „varnega izvajalca“ in nujnost priznanja statusa „varnega izvajalca“, dodeljenega na nacionalni ravni, na vsem skupnem prevoznem trgu, je zaradi evropske razsežnosti te uredbe mogoče bolje doseči na ravni Skupnosti. Zato lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz istega člena se ta uredba omejuje na minimalne varnostne zahteve za doseganje ciljev varnosti dobavne verige in ne presega okvira, potrebne za ta namen –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Cilj

1. Ta uredba določa skupne predpise za izboljšanje varnosti dobavne verige kopenskega prometa zaradi možnih dogodkov, ki ogrožajo varnost.
2. Cilj, določen v odstavku 1, se doseže z:
 - a) vzpostavitev sistema, ki državam članicam omogoča, da izvajalcem v dobavni verigi dodelijo status „varnega izvajalca“;
 - b) določitvijo minimalnih varnostnih zahtev, ki jih morajo izpolnjevati izvajalci, preden lahko dobijo status „varnega izvajalca“;
 - c) vzpostavitev ustreznih mehanizmov za spremljanje.

²³ UL L 184, 17.7.1999, str. 23

Člen 2

Opredelitev

Za namen te uredbe dobavna veriga pomeni vse postopke in izvajalce, ki sodelujejo pri pripravi na prevoz ter kopenski prevoz blaga od mesta proizvodnje do kraja dostave znotraj ozemlja Evropske skupnosti.

Člen 3

Področje uporabe

1. Ta uredba velja za varnost dobavne verige in obravnava varnost tovora, prevoza in, kadar je to primerno, infrastrukture, povezane z dobavno verigo znotraj ozemlja Evropske skupnosti.
2. Ukrepi, določeni v tej uredbi, veljajo za vse izvajalce, ki sodelujejo pri eni od naslednjih dejavnosti:
 - a) pripravi blaga za pošiljanje in pošiljanje blaga iz mesta proizvodnje;
 - b) prevozu blaga;
 - c) odpravi blaga;
 - d) skladiščenju, shranjevanju in postopkih na notranjih terminalih.
3. Direktiva se uporablja brez poseganja v:
 - a) predpise Skupnosti na področju varnosti civilnega letalstva²⁴;
 - b) predpise Skupnosti o povečanju zaščite na ladjah in v pristaniščih²⁵;
 - c) predpise Skupnosti o varnosti v pristaniščih²⁶;
 - d) predpise Skupnosti in mednarodne predpise o prevozu nevarnega blaga²⁷ in jedrskih snovi²⁸
 - e) carinske predpise Skupnosti²⁹.

²⁴ Uredba (ES) št. 2320/2002, UL L 355, 30.12.2002, str. 1

²⁵ Uredba (ES) št. 725/2004, UL L 129, 29.4.2004, str. 6

²⁶ Direktiva (ES) št. 65/2005, UL L 310, 25.11.2005, str. 28

²⁷ Direktiva Sveta 94/55/ES z dne 21. novembra 1994, kakor je bila spremenjena, o približevanju zakonodaje držav članic glede prevoza nevarnega blaga po cesti – UL L 319, 12.12.1994, str. 7. Direktiva Sveta 96/49/ES z dne 23. julija 1996 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi s prevozom nevarnega blaga po železnici – UL L 235, 17.9.1996, str. 25. Direktiva Sveta 1999/36/ES z dne 29. aprila 1999 o premični tlačni opremljeni – UL L 138, 1.6.1999, str. 20

²⁸ Direktiva Sveta 2003/122/Euratom z dne 22. decembra 2003 o nadzoru visokoaktivnih zaprtih radioaktivnih virov in virov neznanega izvora, UL L 346, 31.12.2003, str. 57.

²⁹ Uredba (ES) št. 648/2005, UL L 117, 4.5.2005, str. 13

Člen 4

Pristojni organ za varnost dobavne verige

Države članice imenujejo pristojni organ za varnost dobavne verige, ki usklajuje, izvaja in spremlja uporabo ukrepov za varnost dobavne verige, določene v tej uredbi.

Člen 5

„Varen izvajalec“

1. Države članice v 18 mesecih po sprejetju te uredbe vzpostavijo sistem za dodelitev statusa „varnega izvajalca“ izvajalcem v dobavni verigi.
2. Izvajalec lahko zaprosi za dodelitev statusa „varnega izvajalca“, če sodeluje pri eni od naslednjih dejavnosti v dobavni verigi:
 - a) pripravi blaga za pošiljanje in pošiljanje blaga iz mesta proizvodnje;
 - b) prevozu blaga;
 - c) odpravi blaga;
 - d) skladiščenju, shranjevanju in postopkih na notranjih terminalih.
3. Vloga se naslovi na pristojni organ za varnost dobavne verige v državi, v kateri ima vlagatelj sedež.
4. Status „varnega izvajalca“ dokazuje sposobnost izvajalca, kateremu je bil status dodeljen, da dobavno verigo, za katero je odgovoren, varuje pred kršitvami varnosti.
5. Države članice o vzpostavitvi sistema za dodelitev statusa „varnega izvajalca“ obvestijo Evropsko komisijo.

Člen 6

Koristi „varnega izvajalca“

1. Države članice omogočijo „varnim izvajalcem“, da izkoristijo olajšave in poenostavitve, povezane z varnostnimi ukrepi („hitra obravnava“).
2. Olajšave in poenostavitve vključujejo dovoljenje „varnim izvajalcem“, da svoj tovor prevažajo v skladu s postopki, drugačnimi od postopkov za izvajalce, ki niso varni. Ti postopki vključujejo nižjo stopnjo varnostnih ukrepov.
3. Države članice lahko pri pristojni kontaktni točki preverijo verodostojnost statusa „varnega izvajalca“.
4. Država članica lahko zavrne izvajanje člena 6(1) in (2) v zvezi z „varnim izvajalcem“ iz druge države, če se ugotovi, da ta izvajalec hudo krši varnostne

predpise. O tem nemudoma obvesti preostale države članice in Komisijo ter predloži zadevo odboru, ustanovljenem s členom 14. Uporabljata se člena 9 in 12.

Člen 7

Vzajemno priznavanje

Status „varnega izvajalca“, dodeljenega v eni državi članici, priznajo organi vseh držav članic.

Člen 8

Dodelitev statusa

1. Izvajalcu se dodeli status „varnega izvajalca“, če dokaže, da
 - a) je vzpostavil, izvaja in dokumentira sistem upravljanja varnosti;
 - b) zagotavlja, da so delu dobavne verige, za katerega je odgovoren, na voljo viri za preprečevanje morebitnih tveganj za varnost;
 - c) njegov sistem upravljanja varnosti omogoča nenehne izboljšave;
 - d) izpolnjuje posebne zahteve, predvidene v prilogah.
 - e) izpolnjuje zahteve na podlagi predpisov iz člena 3(3), kadar je to primerno.
2. „Varnemu izvajalcu“ se status dodeli za obdobje treh let. Status je mogoče podaljšati, če „varni izvajalec“ še naprej izpolnjuje minimalne zahteve te uredbe.
3. Če je bil izvajalcu dodeljen status „pooblaščenega gospodarskega subjekta“ v skladu s členom 5a Uredbe ES št. 648/2005³⁰, pristojni organ za varnost dobavne verige šteje, da so merila iz odstavka 1 izpolnjena, pod pogojem, da so merila za dodelitev statusa „pooblaščenega gospodarskega subjekta“ enaka ali primerljiva.

Člen 9

Odvzem ali začasni odvzem statusa

1. Države članice uvedejo predpise, ki omogočajo odvzem statusa „varnega izvajalca“, če se ugotovi, da izvajalec resno ali ponovno krši pogoje, pod katerimi mu je bil status dodeljen.
2. Status „varnega izvajalca“ se lahko odvzame tudi zaradi preverjanja izvajanja in skladnosti, opravljenega v skladu s členom 12.
3. Če se status „varnega izvajalca“ odvzame, lahko izvajalec zanj ponovno zaprosi šele po dveh letih.

³⁰ UL L št. 117, 4.5.2005, str. 13

4. Države članice uvedejo predpise, ki omogočajo prekinitev statusa „varnega izvajalca“, če se ugotovi, da izvajalec kako drugače krši pogoje, pod katerimi mu je bil status dodeljen.
5. Prekinitev preneha, če pristojni organ za varnost dobavne verige ugotovi, da so bile kršitve odpravljene.

Člen 10

Postopki dodelitve

1. Pristojni organ za varnost dobavne verige je odgovoren za dodelitev statusa „varnega izvajalca“. Države članice uvedejo register vseh „varnih izvajalcev“. Pristojni organi držav članic za varnost dobavne verige in kontaktne točke ter Komisija imajo dostop do registra.
2. Vsak „varni izvajalec“ prejme identifikacijsko številko, ki se začne s kodo države članice.
3. Države članice lahko za namen iz člena 1 imenujejo priznane organizacije na področju varnosti dobavne verige. Priznane organizacije na področju varnosti dobavne verige izpolnjujejo pogoje iz priloge 6.

Člen 11

Kontaktna točka za varnost dobavne verige

1. Države članice imenujejo kontaktno točko za varnost dobavne verige.
2. Kontaktna točka velja za stično točko za Komisijo in druge države članice ter pospešuje in spremlja uporabo ukrepov za varnost dobavne verige in obvešča o njej.

Člen 12

Preverjanje izvajanja in skladnosti

Države članice zagotovijo ustrezno spremljanje sistema „varnega izvajalca“, vključno z nadzorom priznanih organizacij na področju varnosti dobavne verige.

Člen 13

Prilagoditev

Določbe prilog se lahko spremenijo ali dopolnijo s podrobnimi tehničnimi zahtevami v skladu s postopkom iz člena 14, pri čemer se področje uporabe te uredbe ne spremeni.

Člen 14

Postopek odbora

1. Komisiji pomaga odbor, ki ga sestavljajo predstavniki držav članic, predseduje pa mu predstavnik Komisije.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabita člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES³¹ ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.
3. Rok iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je en mesec.
4. Odbor sprejme poslovnik.

Člen 15

Zaupnost in razširjanje informacij

1. Komisija pri uporabi te uredbe sprejme ustrezne ukrepe v skladu s Sklepom Komisije 2001/844/ES, ESPJ, Euratom³² za zaščito informacij, do katerih ima dostop ali ki so ji jih posredovale države članice, ob upoštevanju pravil o zaupnosti.
2. Države članice v skladu z zadevno nacionalno zakonodajo sprejmejo enakovredne ukrepe.

Člen 16

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik

³¹ UL L 184, 17.7.1999, str. 23

³² UL L 317, 3.12.2001, str. 1

PRILOGA 1

Pošiljatelj

(priprava blaga za pošiljanje in pošiljanje blaga iz mesta proizvodnje)

Da bi pošiljatelj dobil status „varnega izvajalca“, mora njegov sistem upravljanja varnosti temeljiti na oceni tveganja in obravnavati naslednje vidike:

Materialna varnost: Vse zgradbe in prostori morajo biti zaščiteni pred nepooblaščenim vstopom in zunanji vdori. Materialna varnost mora vključevati:

- naprave za zaklepanje zunanjih in notranjih vrat, oken, zapornic in ograj;
- osvetljavo v objektu in zunaj njega, vključno s parkirnimi prostori;
- parkirni prostor za zasebna vozila, ki je ločen od prostorov za pošiljanje, natovarjanje in tovor;
- notranje/zunanje komunikacijske sisteme za komuniciranje z notranjim varnostnim osebjem ali lokalnimi organi kazenskega pregona.

Nadzor dostopa: Prepovedati je treba nepooblaščen dostop do prostorov za pošiljanje, natovarjanje in tovor. Nadzor mora vključevati:

- zanesljivo sistematično identifikacijo vseh uslužbencev, obiskovalcev in poslovnih partnerjev;
- postopke za obravnavo nepooblaščenih/neznanih oseb.

Varnost postopkov: Ukrepi za ravnanje z vhodnim in izhodnim blagom morajo vključevati zaščito pred vnosom, zamenjavo in izgubo materiala. Varnostni postopki morajo vključevati:

- imenovano uradno osebo za varnost, ki nadzira vnos/odstranitev tovora;
- ustrezno označen, stehtan, preštet in dokumentiran tovor;
- preverjanje nepoškodovanosti pečatov ali drugih varnostnih naprav pri vhodnem tovoru;
- postopke za uporabo pečatov ali drugih varnostnih naprav pri izhodnem tovoru;
- odkrivanje in poročanje o manjkajočem in presežnem blagu;
- sledenje gibanja vhodnega in izhodnega blaga;
- ustrezno shranjevanje praznih in polnih nakladalnih enot za preprečitev nepooblaščenega dostopa;
- postopke za obravnavo nepravilnosti ali nezakonitih dejavnosti, ki jih je podjetje odkrilo ali za katere domneva, da obstajajo.

Varnost osebja: Podjetja morajo uvesti notranji postopek za preverjanje bodočih uslužbencev in prošenj, ob popolnem upoštevanju zakonodaje na področju enake obravnave in varstva osebnih podatkov. Tak notranji postopek bi lahko vključeval preverjanje preteklosti zadevnega uslužbenca in druge teste glede na njegov položaj.

Postopki dokumentiranja: Podjetja morajo zagotoviti, da je dokumentacija popolna, berljiva, točna in pravočasno predložena.

Varstvo podatkov: Vsi postopki informiranja v okviru dobavne verige morajo biti varovani.

Ozaveščanje z izobraževanjem in usposabljanjem: Uslužbencem je treba zagotoviti program ozaveščanja o varnosti, vključno s prepoznavanjem morebitnih tveganj za varnost, ohranjanjem neoporečnosti proizvodov ter odkrivanjem in obravnavanjem nepooblaščenega dostopa. Ti programi naj bi vzpodbudili dejavno sodelovanje uslužbencev pri varnostnih ukrepih.

PRILOGA 2

Prevozno podjetje

Da bi prevozno podjetje dobilo status „varnega izvajalca“, mora njegov sistem upravljanja varnosti temeljiti na oceni tveganja in obravnavati naslednje vidike:

Materialna varnost: Vse zgradbe, prostori in prevozna sredstva morajo biti zaščiteni pred nepooblaščenim vstopom ter zunanjimi vdori. Materialna varnost mora vključevati:

- naprave za zaklepanje zunanjih in notranjih vrat, oken, zapornic in ograj;
- zunanjo ograjo, ustrezno osvetljava v objektu in zunaj njega, vključno s parkirnimi prostori;
- parkirni prostor za zasebna vozila, ki je ločen od prostorov za pošiljanje, natovarjanje in tovor;
- notranje/zunanje komunikacijske sisteme za komuniciranje z notranjim varnostnim osebjem ali lokalnimi organi pregona.

Nadzor dostopa: Prepovedati je treba nepooblaščen dostop do objektov in prevoznih sredstev. Nadzor mora vključevati:

- zanesljivo sistematično identifikacijo vseh uslužbencev, obiskovalcev in poslovnih partnerjev;
- postopke za obravnavo nepooblaščenih/neznanih oseb.

Varnost postopkov: Na voljo morajo biti postopki, ki preprečujejo, da bi na prevozna sredstva in v tovor prišel material brez dokumentov in da bi imele dostop nepooblaščene osebe. Varnostni postopki morajo vključevati:

- ustrezno označevanje, štetje in dokumentiranje tovora / tovarne opreme;
- preverjanje nepoškodovanosti pečatov in drugih varnostnih naprav pri sprejemu tovora za prevoz;
- postopke za zagotavljanje nepoškodovanosti pečatov in drugih varnostnih naprav pri predaji tovora;
- sistem za odkrivanje manjkajočega tovora in poročanje o njem;
- sledenje gibanja vhodnega in izhodnega blaga ter prevoznih sredstev;
- postopke za obravnavo nepravilnosti ali nezakonitih dejavnosti, ki jih je podjetje odkrilo ali za katere domneva, da obstajajo.

V primerih odkritja materiala brez dokumentov ali znakov nedovoljenega posega je treba opraviti fizični pregled dostopnih delov prevoznih sredstev in lahko dostopnih območij blizu prevoznih sredstev. Na voljo morajo biti postopki za poročanje o teh primerih.

Varnost osebja: Podjetja morajo uvesti notranji postopek za preverjanje bodočih uslužbencev in prošenj ob popolnem upoštevanju zakonodaje na področju enake obravnave in varstva osebnih podatkov. Tak notranji postopek bi lahko vključeval preverjanje preteklosti zadevnega in druge teste glede na njegov položaj.

Postopki dokumentiranja: Podjetja morajo zagotoviti, da je dokumentacija popolna, berljiva, točna in pravočasno predložena.

Varstvo podatkov: Vsi postopki informiranja v okviru dobavne verige morajo biti varovani.

Določbe o varnem pretoku tovara: Če podjetja ob pregledu vsebine tovara, ki ga ponujajo izvajalci, ki ne spadajo med „varne izvajalce“, ugotovijo, da je ta tovar varen, ga lahko označijo kot varnega. Če taki pregledi niso opravljeni ali če ne zagotavljajo, da je tovar v dobavni verigi varen, se lahko „hitra obravnava“ zavrne.

Ozaveščanje z izobraževanjem in usposabljanjem: Uslužbencem je treba zagotoviti program ozaveščanja o varnosti, vključno s prepoznavanjem morebitnih tveganj za varnost, ohranjanjem neoporečnosti proizvodov ter odkrivanjem in obravnavanjem nepooblaščenega dostopa. Ti programi naj bi vzpodbudili dejavno sodelovanje uslužbencev pri varnostnih ukrepih.

PRILOGA 3

Špeditersko podjetje

Da bi špeditersko podjetje dobilo status „varnega izvajalca“, mora njegov sistem upravljanja varnosti temeljiti na oceni tveganja in obravnavati naslednje vidike:

Nadzor dostopa: Prepovedati je treba nepooblaščen dostop do objektov. Nadzor mora vključevati ugotovitev istovetnosti vseh uslužbencev, obiskovalcev in poslovnih partnerjev, pa tudi postopke za obravnavo neznanih oseb.

Varnost postopkov: Postopki morajo obravnavati nepravilnosti ali nezakonite dejavnosti, ki jih je podjetje odkrilo ali za katere domneva, da obstajajo.

Obdelava dokumentacije: Špediterska podjetja si morajo čimbolj prizadevati zagotoviti, da je vsa dokumentacija, predložena in uporabljena pri odpravi blaga, berljiva in zaščitena pred zamenjavo, izgubo ali vnosom napačnih podatkov. Postopki dokumentiranja morajo vključevati:

- ohranitev točnih prejetih podatkov, vključno z imenom in naslovom pošiljatelja ter prejemnika, prve in druge osebe za obvestilo o tovoru, opisom, težo, količino in mersko enoto (tj. škatle, kartoni, itd.) tovara;
- evidentiranje manjkajočega ali presežnega tovara, poročanje o njem in raziskovanje v zvezi z njim;
- sledenje gibanja vhodnega in izhodnega tovara;
- varovanje dostopa do računalnikov in informacij.

Varnost osebja: Podjetja morajo uvesti notranji postopek za preverjanje bodočih uslužbencev in prošenj, ob popolnem upoštevanju zakonodaje na področju enake obravnave in varstva osebnih podatkov. Tak notranji postopek bi lahko vključeval preverjanje preteklosti zadevnega uslužbenca in druge teste glede na njegov položaj.

Postopki dokumentiranja: Podjetja morajo zagotoviti, da so nakladnice, manifesti in/ali drugi dokumenti, povezani s prevozom, popolni, berljivi, točni in pravočasno predloženi.

Varstvo podatkov: Vsi postopki informiranja v okviru dobavne verige morajo biti varovani.

Določbe o varnem pretoku tovara: Če podjetja ob pregledu vsebine tovara, ki ga ponujajo izvajalci, ki ne spadajo med „varne izvajalce“, ugotovijo, da je ta tovor varen, ga lahko označijo kot varnega. Če taki pregledi niso opravljeni ali če ne zagotavljajo, da je tovor v dobavni verigi varen, se lahko „hitra obravnava“ zavrne.

Ozaveščanje z izobraževanjem in usposabljanjem: Uslužbencem je treba zagotoviti program ozaveščanja o varnosti, vključno s prepoznavanjem morebitnih tveganj za varnost, ohranjanjem neoporečnosti tovara ter odkrivanjem in obravnavanjem nepooblaščenega dostopa. Ti programi naj bi vzpodbudili dejavno sodelovanje uslužbencev pri varnostnih ukrepih in naj bi zagotovili:

- priznanje za dejavno sodelovanje uslužbencev pri varnostnih ukrepih;
- usposabljanje v zvezi z lažnimi dokumenti in varnostnimi ukrepi za računalnike.

PRILOGA 4

Postopki v skladišču, objektu za shranjevanje ali na notranjih terminalih (vključno s celinskimi pristanišči*)

Da bi podjetje, ki upravlja skladišče, objekt za shranjevanje, notranji terminal ali celinsko pristanišče, dobilo status „varnega izvajalca“, mora njegov sistem upravljanja varnosti temeljiti na oceni tveganja in obravnavati naslednje vidike:

Fizična varnost: Vse stavbe morajo biti zgrajene iz materialov, ki onemogočajo nepooblaščen vstop in ščitijo pred zunanjimi vdori. Materialna varnost mora vključevati:

- naprave za zaklepanje zunanjih in notranjih vrat, oken, vhodnih vrat in ograj;
- osvetljavo v objektu in zunaj njega, vključno s parkirnimi prostori;
- parkirni prostor za zasebna vozila, ki je ločen od prostorov za pošiljanje, natovarjanje in tovor;
- notranje/zunanje komunikacijske sisteme, ki so na voljo za komuniciranje z notranjim varnostnim osebjem ali lokalnimi organi kazenskega pregona.

Nadzor dostopa: Prepovedati je treba nepooblaščen dostop do objektov. Nadzor mora vključevati:

- zanesljivo sistematično identifikacijo vseh uslužbencev, obiskovalcev in poslovnih partnerjev;
- postopke za obravnavo nepooblaščenih/neznanih oseb.

Varnost postopkov: Na voljo morajo biti postopki, ki preprečujejo, da bi v skladišče, objekt za shranjevanje ali na notranji terminal (vključno s celinskimi pristanišči) prišel material brez dokumentov. Varnostni postopki morajo vključevati:

- imenovano uradno osebo za varnost, ki nadzira vnos/odstranitev tovara;
- ustrezno označen, preštet in dokumentiran tovor ter opremo, ki sta preverjena glede na manifest;
- preverjanje nepoškodovanosti pečatov in drugih varnostnih naprav pri vhodnem tovoru;
- postopke za uporabo pečatov ali drugih varnostnih naprav pri izhodnem tovoru;
- postopke za odkrivanje manjkajočega tovara in poročanje o njem;
- postopke za obravnavo nepravilnosti ali nezakonitih dejavnosti, ki jih je podjetje odkrilo ali za katere domneva, da obstajajo;
- ustrezno shranjevanje praznih in polnih nakladalnih enot za preprečitev nedovoljenega dostopa;

- preprečitev dostopa do tovora ali praznih enot.

Varnost osebja: Podjetja morajo uvesti notranji postopek za preverjanje bodočih uslužbencev in prošenj, ob popolnem upoštevanju zakonodaje na področju enake obravnave in varstva osebnih podatkov. Tak notranji postopek bi lahko vključeval preverjanje preteklosti zadevnega uslužbenca in druge teste glede na njegov položaj.

Varstvo podatkov: Vsi postopki informiranja v okviru dobavne verige morajo biti varovani.

Določbe o varnem pretoku tovora: Če podjetja ob pregledu vsebine tovora, ki ga ponujajo izvajalci, ki ne spadajo med „varne izvajalce“, ugotovijo, da je ta tovor varen, ga lahko označijo kot varnega. Če taki pregledi niso opravljeni ali če ne zagotavljajo, da je tovor v dobavni verigi varen, se lahko „hitra obravnava“ zavrne.

Ozaveščanje z izobraževanjem in usposabljanjem: Uslužbencem je treba zagotoviti program ozaveščanja o varnosti, vključno s prepoznavanjem morebitnih tveganj za varnost, ohranjanjem neoporečnosti tovora ter odkrivanjem in obravnavanjem nepooblaščenega dostopa. Ti programi naj bi vzpodbudili dejavno sodelovanje uslužbencev pri varnostnih ukrepih.

* Če se Uredba (ES) 725/2004 ne uporablja.

PRILOGA 5

Ocena tveganja

Ocena tveganja izvajalca mora voditi k sistemu upravljanja varnosti. Ocena tveganja mora temeljiti na splošnem položaju podjetja, ne pa na posamezni prevoznih dejavnosti, in obravnavati najmanj naslednje korake:

Prvi korak – opredelitev oblik nevarnosti:

- spremljanje najnovejših poročil o trenutnih razmerah v državi in v tujini ali trenutnih terorističnih dejavnostih;
- nasveti varnostnih organov glede nevarnosti terorističnega napada na objekte ali dejavnosti;
- koliko so stavba, dejavnosti ali uslužbenci organizacije zanimivi za teroriste;
- možnost nenamerne škode zaradi izvajalčeve lokacije v soseščini z visokim tveganjem.

Drugi korak – opredelitev predmetov varovanja in zlasti ogroženosti zaradi terorističnega napada.

Tretji korak – opredelitev potrebnih ukrepov za zmanjšanje tveganja na sprejemljivo raven.

PRILOGA 6

Pogoji, ki jih mora izpolnjevati priznana organizacija na področju varnosti dobavne verige.

Priznana organizacija na področju varnosti dobavne verige mora biti sposobna dokazati:

- neoporečnost organizacije in tudi njenih uslužbencev v zvezi s korupcijo in goljufijami;
- strokovno znanje o pomembnih vidikih varnosti dobavne verige;
- ustrezno poznavanje postopkov dobavne verige, vključno s poznavanjem operativnih zahtev;
- ustrezno poznavanje drugih postopkov, pomembnih za varnost, ki utegnejo vplivati na varnost dobavne verige;
- zmožnost ocene verjetnih tveganj za varnost dobavne verige;
- sposobnost obnavljanja in poglobljanja strokovnega znanja svojega osebja na področju varnosti dobavne verige;
- zmožnost spremljanja trajne zanesljivosti svojega osebja;
- sposobnost izvajanja ustreznih ukrepov za preprečevanje nepooblaščenega razkritja podatkov, ki lahko vplivajo na varnost, ali dostopa nepooblaščenih oseb do njih;
- poznavanje ustrezne nacionalne in mednarodne zakonodaje ter varnostnih zahtev;
- poznavanje aktualnih oblik in vzorcev ogrožanja varnosti;
- sposobnost prepoznavanja in odkrivanja orožja ter nevarnih snovi in naprav;
- sposobnost nediskriminacijskega prepoznavanja značilnosti in vedenjskih vzorcev oseb, ki utegnejo ogrožati varnost dobavne verige;
- poznavanje tehnik izogibanja varnostnim ukrepom;
- poznavanje opreme in sistemov za varovanje in nadzor ter njihovih operativnih omejitev.

ZAKONODAJNI FINANČNI IZKAZ

1. NASLOV PREDLOGA:

Uredba Evropskega parlamenta in Sveta o izboljšanju varnosti dobavne verige.

2. OKVIR ABM/ABB (upravljanje proračuna po dejavnostih/oblikovanje proračuna po dejavnostih)

Zadevno(-a) področje(-a) in povezana(-e) dejavnost(-i):

Področje(a) politike: Politika notranjega, zračnega in pomorskega prometa

Dejavnost(-i): Izvajanje in spremljanje ukrepov za varnost dobavne verige.

3. PRORAČUNSKE VRSTICE

3.1. Proračunske vrstice (vrstice za poslovanje in z njimi povezane vrstice za tehnično in upravno pomoč (nekdanje vrstice BA)) z navedbo imena postavke:

06 02 03 02 Varnost prometa

06 02 11 03 Odbori

3.2. Trajanje ukrepa in finančnega vpliva:

Ni določeno, z začetkom leta 2008

3.3. Značilnosti proračuna (po potrebi se dodajo vrstice):

Proračunska vrstica	Vrsta odhodkov		Novo	Prispevek Efte	Prispevki držav prosilk	Razdelek v finančni perspektivi
	neobvezni	NS	NE	NE	NE	št.
	neobvezni	NS	NE	NE	NE	št.

4. POVZETEK SREDSTEV

4.1. Finančna sredstva

4.1.1. Povzetek odobritev za prevzem obveznosti (OPO) in odobritev plačil (OP)

v milijonih EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Vrsta odhodkov	Oddelek št.		2006	2007	2008	2009	2010	2011 in pozneje	Skupaj
----------------	-------------	--	------	------	------	------	------	-----------------	--------

Odhodki iz poslovanja³³

Odobritve za prevzem obveznosti (OPO)	8.1	a	0	0	0	0.	0.5	0	0.5
Odobritve plačil (OP)		b	0	0	0	0.	0.5	0	0.5

Upravni odhodki, vključeni v referenčni znesek³⁴

Tehnična in upravna pomoč (NS)	8.2.4	c	0	0	0	0	0	0	0
--------------------------------	-------	---	---	---	---	---	---	---	---

REFERENČNI ZNESEK SKUPAJ

Odobritve za prevzem obveznosti		a+c	0	0	0	0.	0.5	0	0.5
Odobritve plačil		b+c	0	0	0	0.	0.5	0	0.5

Upravni odhodki, ki niso vključeni v referenčni znesek³⁵

Človeški viri in z njimi povezani odhodki (NS)	8.2.5	d	0	0	0	0	0	0	0
Upravni stroški, ki niso vključeni v referenčni znesek, razen stroškov za človeške vire in z njimi povezanih stroškov (NS)	8.2.6	e	0	0	0.056	0.037	0.037	0.037	0.168

Ocenjeni stroški financiranja ukrepa skupaj

OPO, vključno s stroški za človeške vire, SKUPAJ		a+c+d+e	0	0	0.056	0.037	0.537	0.037	0.668
OP, vključno s stroški za človeške vire, SKUPAJ		b+c+d+e	0	0	0.056	0.037	0.537	0.037	0.668

Podrobnosti o sofinanciranju

Če predlog vključuje sofinanciranje držav članic ali drugih organov (treba jih je navesti), se v spodnjo preglednico vpiše ocenjena raven tega sofinanciranja (lahko se dodajo vrstice, če ukrep sofinancirajo različni organi):

³³ Odhodki, ki ne spadajo v poglavje xx 01 zadevnega naslova xx.

³⁴ Odhodki v okviru člena xx 01 04 naslova xx.

³⁵ Odhodki v okviru poglavja xx 01, razen odhodkov iz člena xx 01 04 ali xx 01 05.

v milijonih EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Organ, ki sofinancira ukrep		2006	2007	2008	2009	2010	2011 in pozneje	Skupaj
.....	f							
OP, vključno s sofinanciranjem, SKUPAJ	a+c+d+e+f	0	0	0	0	0	0	0

4.1.2. Skladnost s finančnim programiranjem

Predlog je skladen z obstoječim finančnim programiranjem.

Predlog bo pomenil ponovno programiranje ustreznega razdelka v finančni perspektivi.

Predlog lahko zahteva uporabo določb Medinstitucionalnega sporazuma³⁶ (tj. instrumenta prilagodljivosti ali spremembe finančne perspektive).

4.1.3. Finančni vpliv na prihodke

Predlog nima finančnih posledic za prihodke.

Predlog ima finančni vpliv – učinek na prihodke je naslednji:

Opomba: vse podrobnosti in pripombe glede metode izračuna učinka na prihodke je treba navesti v posebni prilogi.

v milijonih EUR (na eno decimalno mesto natančno)

Proračunska vrstica	Prihodki	Pred ukrepom Leto [n-1]	Stanje po ukrepu							
			[Leto n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5] ³⁷		
	a) Prihodki, izraženi absolutno									
	b) Sprememba v prihodkih	Δ								

(Navedejo se vse zadevne proračunske vrstice za prihodke, pri čemer se v preglednico doda ustrezno število vrstic, če gre za učinek na več kot eno proračunsko vrstico.)

4.2. FTE za človeške vire (vključno z uradniki, začasnim in zunanjim osebjem) – glej podrobnosti pod točko 8.2.1.

³⁶ Glej točki 19 in 24 Medinstitucionalnega sporazuma.

³⁷ Po potrebi, tj. če ukrep traja več kot 6 let, se dodajo stolpci.

Letne potrebe	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Število potrebnih človeških virov SKUPAJ	0	0	0	0	0	0

5. ZNAČILNOSTI IN CILJI

Podrobnosti o okviru predloga so predstavljene v obrazložitvenem memorandumu. Ta oddelek zakonodajnega finančnega izkaza mora vsebovati naslednje posebne dopolnilne podatke:

5.1. Potreba, ki jo je treba kratkoročno ali dolgoročno pokriti

Evropski svet v svoji Deklaraciji o boju proti terorizmu z dne 25. marca 2004³⁸ poziva k „izboljšanju varnosti vseh oblik prevoznih sistemov, vključno s krepitvijo pravnega okvira in izboljšanjem preventivnih mehanizmov“. Ta predlog je odziv na ugotovljene potrebe in pobudo Evropskega sveta.

V zadnjih letih je Evropska unija naredila velik napredek pri zaščiti svojega prometa pred nevarnostjo terorističnega napada. Na voljo je evropska zakonodaja na področju varnosti letalstva, vključno z letališči, in pomorskega prometa. Zaključen je tudi zakonodajni postopek za sprejem zakonodaje o varovanju morskih pristanišč. Za dobavno verigo zunaj zgoraj navedenih področij ni evropske zakonodaje. Ta predlog zapolnjuje vrzeli na področju varnosti med različnimi oblikami prevoza.

5.2. Dodana vrednost zaradi vključitve Skupnosti in skladnost predloga z drugimi finančnimi instrumenti ter možne sinergije

Da bi preprečili ponovno oblikovanje nacionalnih prevoznih trgov zaradi nacionalnih predpisov za varnost dobavne verige, je potreben pristop na ravni Skupnosti, kakor velja za področje pomorskega prometa, morskih pristanišč, letalstva in letališč.

5.3. Cilji in pričakovani rezultati predloga ter z njimi povezani kazalniki v okviru ABM

Jih ni, razen obstoječe vloge varuha pogodb.

5.4. Metoda izvedbe (okvirna)

Spodaj se prikaže(-jo) izbrana(-e) metoda(-e)³⁹ izvedbe ukrepa.

³⁸ Deklaracija EU o boju proti terorizmu z dne 25. marca 2004, 7906/2004, 29. marca 2004

³⁹ Pri navedbi več kot ene metode je treba navesti dodatne podrobne opredelitve v oddelku „pripombe“ pod to točko.

- Centralizirano upravljanje***
 - neposredno Komisija
 - posredno s prenosom na:
 - izvajalske agencije
 - organe, ki so jih ustanovile Skupnosti, kakor je navedeno v členu 185 Finančne uredbe
 - nacionalne javne organe/organe, ki opravljajo javne storitve
- Deljeno ali decentralizirano upravljanje***
 - z državami članicami
 - s tretjimi državami
- Skupno upravljanje z mednarodnimi organizacijami (treba jih je navesti)***

Pripombe:

Jih ni.

6. NADZOR IN VREDNOTENJE

6.1. Sistem nadzora

Komisija bo kot varuh pogodb morala skrbeti za običajen nadzor.

6.2. Vrednotenje

6.2.1. Predhodno vrednotenje

V Deklaraciji Evropskega sveta o boju proti terorizmu z dne 29. marca 2004⁴⁰ je določen zahtevan politični okvir te pobude Komisije.

Leta 2004 se je začel postopek posvetovanja. S tem postopkom je bil v sodelovanju z državami članicami in interesnimi skupinami določen cilj morebitnih ukrepov EU za izboljšanje varnosti dobavne verige za kopenski promet.

V skladu s postopkom posvetovanja in oceno vpliva⁴¹ morajo ukrepi EU upoštevati:

- Pri varnosti dobavne verige je treba misliti na nepredstavljivo. Tveganja za varnost se nanašajo na tovor, oblike prevoza in infrastrukturo. Javni organi ne morejo nikoli zagotoviti popolne varnosti.

⁴⁰ Deklaracija EU o boju proti terorizmu z dne 25. marca 2004, 7906/2004, 29. marca 2004

⁴¹ DNV Consulting, „Study on the impacts of possible legislation to improve transport security“ (Študija vpliva možne zakonodaje za izboljšanje varnosti prometa). Financirano iz proračuna za leto 2004.

- Mnoga podjetja vedno bolj uporabljajo lastne varnostne standarde. Njihovi partnerji v dobavni verigi se morajo prilagoditi tem postopkom. Ponudniki prevoznih storitev in drugi dobavitelji, ki delajo za nekatere stranke, so predmet različnih ocen, kar je nepotrebno, moteče in drago.
- Težava je v tem, kako doseči najvišjo možno stopnjo varnosti dobavne verige brez ogrožanja trgovine in ob ohranjanju minimalnih upravnih zahtev.
- Javni organi in industrija morajo sodelovati, da bi izboljšali varnost dobavne verige. Vodilno načelo je, da morajo izvajalci, ki prostovoljno izpolnjujejo določene zahteve in ki so jih državni organi preverili, imeti nekatere olajšave in poenostavitve.
- Enoten okvir za dobavno verigo bo zmanjšal konkurenco znotraj EU na področju varnosti. Možno bi bilo certificiranje podjetij.

6.2.2. Ukrepi, sprejeti po vmesnem/naknadnem vrednotenju (na podlagi podobnih preteklih izkušenj)

Komisija namerava naročiti študijo za oceno vpliva in učinkovitosti sprejetih ukrepov. Takšno študijo bi bilo treba opraviti leta 2010 in nato vsaka tri leta. Takšna redna ocenitev je potrebna zato, da lahko Komisija v postopku odbora predlaga kakršne koli prilagoditve predlaganega sistema, ki bi se pokazale kot potrebne. Standardna cena ene študije je ocenjena na 500.000 EUR.

6.2.3. Oblika in pogostnost prihodnjega vrednotenja

Glej točko 6.2.2.

7. UKREPI PROTI GOLJUFIJAM

V skladu s Prilogo 6 predlagane uredbe mora priznana organizacija na področju varnosti dobavne verige dokazati neoporečnost organizacije in tudi njenih uslužbencev v zvezi s korupcijo in goljufijami.

8. PODROBNOSTI O SREDSTVIH

8.1. Cilji predloga z vidika stroškov financiranja

odobritve za prevzem obveznosti v milijonih EUR (na tri decimalna mesta natančno)

(Navedba ukrepov realizacij)	ciljev, in	Vrsta realizacije	Povprečni stroški	2006		2007		2008		2009		2010		2011		SKUPAJ	
				Število real.	Celotni stroški	Število real.	Celotni stroški	Število real.	Celotni stroški	Število real.	Celotni stroški	Število real.	Celotni stroški	Število real.	Celotni stroški	Število real.	Celotni stroški
OPERATIVNI CILJ št. 1⁴²																	
Ukrep 1																	
- Realizacija 1																	
- Realizacija 2																	
Ukrep 2																	
- Realizacija 1																	
Vmesni seštevek Cilj 1																	
OPERATIVNI CILJ št. 2¹																	
Ukrep 1																	
- Realizacija 1																	
Vmesni seštevek Cilj 2																	
OPERATIVNI CILJ št. n¹																	
Vmesni seštevek cilj n																	
STROŠKI SKUPAJ																	

⁴² Kakor je opisano v oddelku 5.3.

8.2. Upravni odhodki

8.2.1. Človeški viri – število in vrsta delovnih mest

Vrsta delovnega mesta		Osebe, dodeljeno upravljanju ukrepa ob uporabi obstoječih in/ali dodatnih sredstev (število delovnih mest/FTE)					
		2006	2007	2008	2009	2010	2011
Uradniki ali začasno osebje ⁴³ (XX 01 01)	A*/AD						
	B*, C*/AS T						
Osebe, financirano ⁴⁴ iz člena XX 01 02							
Drugo osebje ⁴⁵ , financirano iz člena XX 01 04/05							
SKUPAJ							

8.2.2. Opis nalog, ki izhajajo iz ukrepa

Se ne uporablja.

8.2.3. Človeški viri – viri delovnih mest (obvezno)

(Pri navedbi več virov se navede število delovnih mest, ki izhajajo iz vsakega vira)

- Delovna mesta, trenutno dodeljena upravljanju programa, ki se nadomesti ali podaljša
- Delovna mesta, ki so bila predhodno dodeljena v okviru izvajanja LSP/PPP za leto n
- Delovna mesta, ki bodo zahtevana v naslednjem postopku LSP/PPP
- Delovna mesta, ki bodo prerezporejena z uporabo obstoječih človeških virov znotraj zadevne službe (notranja prerazporeditev)

⁴³ Stroškov zanje referenčni znesek NE krije.

⁴⁴ Stroškov zanje referenčni znesek NE krije.

⁴⁵ Stroški zanje so vključeni v referenčni znesek.

- Delovna mesta, potrebna za leto n, ki niso predvidena za izvajanje LSP/PPP za zadevno leto

8.2.4. Drugi upravni odhodki, vključeni v referenčni znesek (XX 01 04/05 – Odhodki za upravno poslovanje)

v milijonih EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Proračunska vrstica (številka in ime postavke)	Leto n	Leto n+1	Leto n+2	Leto n+3	Leto n+4	Leto n+5 in kasneje	SKUPAJ
Tehnična in upravna pomoč (vključno s povezanimi stroški za osebje)							
Izvajalske agencije ⁴⁶							
Druga tehnična in upravna pomoč							
- notranja							
- zunanja							
Tehnična in upravna pomoč SKUPAJ							

8.2.5. Stroški financiranja človeških virov in z njimi povezani stroški, ki niso vključeni v referenčni znesek

v milijonih EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Vrsta človeških virov	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Uradniki in začasno osebje (XX 01 01)						
Osebje, financirano iz člena XX 01 02 (pomožno osebje, napoteni nacionalni izvedenci, pogodbeno osebje itd.) (navesti proračunsko vrstico)						
Stroški za človeške vire in z njimi povezani stroški (ki NISO vključeni v referenčni znesek) SKUPAJ						

Po potrebi s sklicevanjem na točko 8.2.1

⁴⁶ S sklicevanjem na posebni zakonodajni finančni izkaz za zadevno(-e) izvajalsko(-e) agencijo(-e).

8.2.6 Drugi upravni odhodki, ki niso vključeni v referenčni znesek

v milijonih EUR (na tri decimalna mesta natančno)

	2006	2007	2008	2009	2010	2011	SKUPAJ J
XX 01 02 11 01 – Misije							
XX 01 02 11 02 – Sestanki in konference							
01 02 11 03 – Obvezni odbori (27C730)			0.056	0.0375	0.0375	0.0375	0.168
XX 01 02 11 04 – Študije in posvetovanja							
XX 01 02 11 05 – Informacijski sistemi							
2 Drugi odhodki za poslovanje skupaj (XX 01 02 11)							
Drugi odhodki upravne narave (opredeliti, vključno s sklicem na proračunsko vrstico)							
Upravni odhodki, razen stroškov za človeške vire in z njimi povezanih stroškov (ki NISO vključeni v referenčni znesek), SKUPAJ			0.056	0.0375	0.0375	0.0375	0.168

Izračun – 3 sestanki odbora predstavnikov za varnost dobavne verige v prvem letu. – 2 sestanka v naslednjih letih. Povračilo potnih stroškov nacionalnih strokovnjakov, v povprečju okoli 25 x 750/strokovnjaka.